HUGO DE SANCTO VICTORE
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 126r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26898
Copyright: Admont, Benediktinerstift

descendens ꝯducit illuminationē suā adunāq̄q; ututem.
sdm qd una qq; diferemis facta ÷ abea. hoc ē qd dicit. Hec. s.
claritas ꝓcedens extremotis causis diuinitatis aq diuinita
te exiens. ꝓficit ds sacs intellect. i. racionales ītes illus
tindo eas sup eēntiali ocultatione. i. ualde oculta ⁊ secreta
aspuratione. ⁊ ex illis mq; remotis causis ꝓcedens admani
festationē pmū manifestiōe fit qm ē. i. sdm uerū ēē suū.
altissimis ututib ēca se positis. ⁊ manifestat. & distribuit
semetipam illis magis q; alius. ⁊ deīn p illas manifestat
sdis se. deīn nouissimis. primo ⁊ nris intellectualib uir
tutib. i. racionalib mentib ÷ ⁊ sic a pmis usq; adultima
descendens. ꝯducit illuminationē suā ꝓsingulas ututes. ⁊
hoc ÷ intīn manifestatā qntū una qq; uirt existit abipā.
s. claritate sdm diferme. hoc ē sdm diformitatē. Tan
to magis ꝓ unā qnq; ututē illuminat. ⁊ qnto magis eā
ad diferemitatē coaptat. Quare autē claritas ista ꝓcedat
admanifestationē subungit. Ad ꝓpe ocultationis lau
dandū ignotū. Idēco enī aliqd deipā ꝓcipim. ut millo
⁊ ꝓ illud. qd ocultū. & ignotū. ⁊ mo ꝓhensibile. oio impā
ē laudemus Sequitur. Lucet autē ꝓsingula sdis ꝓpma.
vbiq; ꝓ sdis lucet ꝓpma. siue ꝓpmos. ⁊ sic oportet hūc
dicē. hoc insūma dici potest qd pmū ē occulto admani
festū ducit ꝓpmas ututes. qd ꝓ mse ipā ē. oio oculta ÷ ⁊
& tē pmū incipit habi. Neq; ꝓ ab aliq umq; uidet. n aq
habet. Hoc q dicit theologus. exlucēducente eū anglo.
i. exductore claritatis anglo dicit hoc. Noua ꝯpositio
lucēducente anglo. ac si dicet luci ductore. ⁊ ab illo q
dicit hoc theolog. Qd hoc. Sdm qd dicit ꝓgationē